

[Albrechtsen]

forklaret, hvad han ville gøre ved det problem. For hvis ministeren ikke vil gå ind for denne løsning – hvad han nu da heldigvis nok kan blive nødsaget til – så skylder han da i det mindste at forklare, hvordan han så vil sikre, at psykiatrien ikke bliver misbrugt.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det gælder hr. Albrechtsens bemærkning. Der blev ordret sagt heroppe fra talerstolen, at hele formålet med militæret er at slå andre ihjel. Jeg synes nok, det er en stærk bemærkning, og det er selvfølgelig også den slags bemærkninger, der gør, at nogle svage sjæle, der ikke ved nok om sagen, måske kan komme lidt i tvivl. Derfor sagde jeg også før, at det var en god idé, at man måske lyttede til andre end til hr. Albrechtsen og til hr. Thoft.

Vi har jo haft soldater, og vi har været medlem af NATO siden 1949, og der er ingen af dem, der har været nødt til at slå andre ihjel. Vi opbygger jo et forsvar – til orientering for hr. Albrechtsen – til at sikre, at vi ikke skal bruge det. Det er da det, der er formålet med et forsvar, at det skal virke som afskrækkelse. Det er ikke til for at slå andre ihjel, det er til for at lære andre, at hvis, såfremt, ifald de ikke lader os i fred, så kan situationen opstå.

Og som en fremtrædende SF'er sagde i et interview sammen med mig: i sådan en situation, hvis vi bliver overfaldet osv., så var vedkommende også villig til at gribe til våben. Så er vi vel rede til – og det så vi under besættelsen, da var alle jo rede, enten man var kommunist, eller hvad man var – at gribe til våben for at forsvare sig os.

Men jeg vil gerne anholde den bemærkning, at formålet med militæret er at slå ihjel. Det er det ikke. Formålet med vort forsvar er at sikre vor fred og frihed.

Så vil jeg gerne sige, som også ministeren var inde på, at selvfølgelig er vi da villige til at give al den oplysning, som de unge værnepligtige skal have på sessionen og løbende, også i 4-ugers perioden, efter at de har fået indkaldelsen. De skal da have alt at vide om det. Og efterhånden som alle kan læse og skrive i Danmark, skulle der være en mulighed for, at de kan få den nødvendige orientering, måske også via film osv., om, hvad de går ind til, så de inden for den 4-ugers perio-

de får mulighed for at sige: det er vist ikke noget for mig, og så trækker sig tilbage.

Så har forsvaret nemlig stadig væk mulighed for at vide, omtrent hvor mange værnepligtige man har til de og de afdelinger, når man indkalder, og kan lave en uddannelse, der er nogenlunde koordineret hen ad vejen.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det var en lang redegørelse. Men hr. Sønderby undlod helt og aldeles at besvare det spørgsmål, jeg stillede ham, og det skyldes muligvis, at han er ude af stand til det, eller også har han glemt spørgsmålet.

Det spørgsmål, jeg stillede, var helt præcist: med hvilken moralsk ret – jeg spurgte alle de borgerlige ordførere, og jeg gik ud fra, at det var det, hr. Sønderby ville forklare os – vil hr. Sønderby tvinge et andet menneske til at bære våben og om fornødent bruge dette våben til at skyde et andet menneske?

At så både hr. Sønderby og jeg i en situation, hvor vi blev besat af en fremmed magt, givetvis ville gribe til våben og bruge det om nødvendigt, det er en helt anden sag. Den vedrører overhovedet ikke denne debat.

Thoft (SF):

Jeg skal straks takke flertallet for den meget positive modtagelse. Ja, hr. Sønderby, der var et flertal, så vidt jeg kunne regne, og det er jeg taknemlig for. Det ser ud, som om vi kan få det her vedtaget.

Lovforslaget er foranlediget af tre problemer.

For det første, at militæret har en kadaverdisciplin, som jager folk væk.

For det andet, at der for alle mennesker – selvfølgelig også for værnepligtige – opstår særlige forhold. Det kan, sådan som jeg har gengivet det i et eksempel taget fra Fagligt Forsvar, være sygdom i hjemmet, eller det kan være børnepasning, som gør, at den værnepligtige nødsages til at få fri. Men det er der ikke mulighed for.

Endelig for det tredje, og det er for mig personlig det vigtigste, er det jo sådan, at når man har prøvet nogle uger af den militære uddannelse, så er der nogle, der vender sig imod den militære konfliktløsningsmetode, som jo er at slå flest muligt mennesker ihjel hurtigst muligt. Og så ønsker de at blive mili-